

Yüksel Usta

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.05.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

Alışmışım

Alışmışım bana bakan gözlerine.
Sessizliğin tam ortasında dururken.
Unutmaya çalışmaya gücüm yoktu.
Korkularım ile yüzleşmekten.

Var olmaya çalıştım onca zaman.
Elimde kalan son resimlerin gibi.
Susmuştu her şey bugünden yarına.
Hayallerim ile yüzleşmekten.

Zaman belli belirsiz geçip gitti.
Yaşadıklarımız bizden değildi.
Kurulmuş zamanlara inat dağıldık.
Umutlarım ile yüzleşmekten.

Zor değildi var olmaya çalışmak.
Korkular her gün üstümüze gelirken.
Yarınları olmayan aşkları tükettik.
Heyecanlarım ile yüzleşmekten.

Yüksel Usta

Anlamlar dilsiz.

Bil ki zamanların çok eskisi kaldı.
Kurduğumuz tüm hayaller bilinmezdi.
Nefsimiz kördüğüm olduğu kadar sessiz.
Umuda yüklediğimiz anlamlar dilsiz.

Her şey güzeldi fakat benler çok fazla
Karşı koyamadığımız anlara yüklendik.
İntikam korkusu ile sessiz kaldığımızda.
Yaşama olan inancın esiri olduk.

Unutma bu hayat sensiz bile neşeli,
Herkesin ölümü bir başkasının yaşamı.
Dert edindiğin sorunlar bir aşağı bir yukarı.
Korku dağlarına sorduğun hayat senindi.

Yüksel Usta

Ardı ardına.

Çekip gitmelerin kaldı.
Uzak diyarların özlemlerine.
Bakıp ah çektiğin dağlar dumanlı.
Hasret, gönül ardı ardına.

Şu gönül ayrılık nedir bilir mi?
Arada bir aklına hükmetmek nedir.
Vazgeçtiğim günler artık sayılı.
Hasret, gönül ardı ardına

Elini tutsam, esaretin varımdır.?
Zaman geçti diyeceklerime.
Zor günler gelip geçti hayatımdan.
Hasret, gönül ardı ardına.

Aşk, ayrılığın en büyük nedeni.
Sevda yolunda kavuşmalar hayaldi.
Gözlerine bakıp her şeyin sonu.
Hasret, gönül ardı ardına.

Yüksel Usta

Bakıyorum

Yalnız, yapayalnız.
Sadece tek başıma.
Anlamaya çalışmayacak kadar uzak.
Serseri bir sokak kedisi gibiyim.
Bir o kaldırım, bir bu kaldırım.
Ne aradığını bilmeden.
Dolaşırken yalnız.
Düşünceler derin ve içten.
Söylemeye cesaret edemediklerim kaldı.
Aklımın şu kıt köşesinde.
Birde bakmaya cesaret edemediğim.
Aşkların en güzeline.
Umutlar her zaman taze derdik.
Kendi halinde gecenin ayazında.
Yanan sokak lambalarının altında.
Uzaktan gelen bir müziğin sesi.
İçten ve sıcak bir rüzgar gibi.
Soğuk bedenim her an biraz daha soğuk.
Bakıyorum çaresizce etrafa.
Gecenin en derin saati.
Herkes uykuda.
Yapayalnız ve acımasız hayatın gölgesinde.
Uçurumlar bile korkutmuyor artık.
Bakıyorum öylesine.
Son nefesimi vermek üzere.
Bakıyorum.
Çaresizce.
Bir adım ötesi ölüm derken.
Başka bir hayatın yolunda.
Tükenmekte olan mum gibi
Bitiriyorum bu hayatı.
Son kez bakarak gözlerine.

Yüksel Usta

Belki bir gün

Bazen yaşadıklarımız bizim değildir.
İmkansız bekleyişlerin öz benliğinde.
Umudu olmayan karmaşık bir düzende.
Kalmak değil kendi varlığında.

Kuralsız, koşulsuz bir hikaye yazarken.
Sessiz duruşların gölgesinde huzursuz.
Seni anlatmayan herşeye var derken.
Bilinmez kuyuların derin vadilerinde.

Sen hiç bilinmez olmaya çalıştın mı?
Korku duvarların ne kadar yüksek olursa olsun.
Bir hiç olmaya aday olurken yalnız.
Yok olmaya giden yolcuların bitiminde.

Her şey anlamın ötesinde kalırken.
Sessizce bekleyip durumlar yaşanırken.
Hayat bir mücadele ile yaşanmaz halde.
Kendin için var olmaya giden yolda.

Umut büyük bir yalnızlık destanı.
Güneşin doğuşunda herşeyin sonu.
Yaşanmamış bütün günlerin hesabında.
Bilki anlam yüklü sessizlik senin yanında.

Yüksel Usta

Belki yarın

Her söz anlamına saklanır, ,
Esaretin gölgesinde sessiz klipler.
Varıp gitmelerin amansız acısı.
Korkuların gölgesine sığınan feryat.

Uzatılan aşkların gölgesi çok soğuk.
İsyan eden ruhlar kalbe uzaktı.
Varamadığın hedefler ıssız kaldı.
Aşkın bitişini izleyen hatırlar bile öldü.

Sen var olmayı yaşamak'mı zannedersin.
Biten bütün duyguların izimine esaret.
Sessiz olmaya gücü yetmeyince korku.
Kalmaya gerek olmayan imkansızlar.

Yüksel Usta

Bir anlamın vardı.

Bilki anlam yüklendigin kadar uzak değildin.
Kaybolmuş bedenlerin gölgesinde,
İzimlere boğuldukça karmaşık oldun.
Sessizce izlerin ardında kalırken.
Sen hiç anlamsız yaşadın mı?
Susuz tarlanın ırmağın suyuna kavuştuğunda.
Karmaşık gönülde ıssız biri olurken.
Bir anlamın ardından koşarken.
Üstünde karmaşık birçok duyğu vardı.
Bilinmezler üstünde yoksulluk kadar ezerken.
Kendin için istemediklerin yola savurulurken.
Zavallı bedeninin için varlık ararken.

Yüksel Usta

Bir martı

Bir martı

Umut denli bir martı.
Kismet, serseri bir sokak.
Anla işte, stre var bardak, bardak.
Var olmak, içten ve sıcak.
Szlmş kahve anlayan insan.
Bırak gözler yaş, ıslak ve korkak.
Aşık yaşam, kıymet ırak bölge.
Sezgi var olur, şendi beden.
Duygular silik, bedenler ezik.
Tüm dünya sarhoş olası yarın yok..
Edinmiş bir şüphe derin taze izler.
Seni anlatır, her gün, bu gece.
Koş bak uzak yerde bir yıldız.
Elin uzat hüsran ve hikaye.
Bilme kimin hayatı daha derin.
Ölüm her gün daha 'da serin.

Yüksel Usta

Yüksel Usta

Bu dünyada

Hesabı derin insanın, ötekilerine.
Vakit çok geç bile diyemedik.
Zaman geçtikçe soğur insan ruhu.
Vicdanın ile yaşadığın günler niyetine.

Sorma gelip gitsin aklımdakiler.
Sıra sıra dizilsin yaşamadıkların.
Alıp vermeye zaman bile kalmadı.
Göçüp giden bedenlerin ruhlarına.

Susup dinlediklerin çağlar oldu aktı.
Yaşayan her yürekte ne aşklar battı.
Her bedende vuslat bir imtihan vardı.
Sorup dinlemediğin düşünce niyetine.

Sen bu bedende yok olup giderken.
Tuttuğun yollar heba olup biterken.
Yok olmaya yüz tutan aşkların nerede.
Sen beni bu dünyada ezip giderken.

Yüksel Usta

Bu nedir.

Azmin yollarında giderken derin izler.
Yaşamak adına gösterdiğin boşluklar.
Ulaşmak istediğin hedefin çok uzağında.
Yaşam arzusunda düştüğün tuzaklar.

Bu nedir diyerek sorguladıklarında anlamlar.
Kocaman hiçlerin ardında kalan anılar.
Boşlukta yıllara meydan okuyan kendi.
Her şeyi bir anlama sokmanın kaygısı.

Varoluş nedir, yok oluşa giden yolda.
Düşünceler anlamsız kalırken sessizliğinde.
Kalabalık bir hayatın içinde kendini sakla.
Kurtuluşun senin için zaman bile aramazken.

Hayatın izleri yaşamın kendi rüzgarında.
Güneşi gören gözlerindeki elemeler.
Kader diyerek tuttuğun yollarda derin izler.
Umudun titrek sonbahar yapraklarında.

Yüksel Usta

Bugün

Bugün..

Hiç bir şey yapmak gelmiyor içimden..
Öylesine bakarken..
Karşı evin peri kızı..
Çokluk içinde, yalnızlık çekerken..
Yine daldın boşluğa..
Boş hayallere..
Bir an unuttun, tüm dünyayı..
Açlığı, sefaleti, fakirliği..
Çevremizi, bahçemizi, çiçeklerimizi..
Ö mis gibi kokan bahçe güllerini..
Bir an için unuttun..
Şen yalnızlığımın tomurcuk gülü..
Özlenen duygularım.
Çoşan aşkların kelebeği..
Bilirsin ömür sürmez bir an..
Çiçek üstüne konan, yalnız bir arı gibi.
Kucaklarmısın melül gözlü peri kız.
Bu kaktüs çiçeğini..

Yüksel Usta

Yüksel Usta

Cesaretim benim

Sağa sola savrulduk bak.
Bir hiç uğruna yaşadıklarımız.
Zor günlere esir oldu hayatımız.
Söylediklerim cesaretim benim.

Varıp görmeye cesaret edemedik.
Susup esaretimizi yaşadık.
Gözlerinden akan yaşlara bakıp.
Yapacaklarım cesaretim benim.

Sevda yollarına savrulduk durduk.
Hangi ruhlara liman olduk.
Tutkularımız, nefret ile dolu.
Kaybettiklerimiz cesaretim benim.

Yüksel Usta

Çanakkale dediğin

Çanakkale dediğin kalbi kırık bir ayna.
Düşman durmadan vurdukça, ne acımasız dünya.
Bütün bunlar vicdan içinde kalır sanma.
Ölüm ile toprağa düşeni şehitlikte anma.

Kahbelik içten ve dıştan sardıkça artar.
Bu diyarlarda ne Türküler, ilahiler çıkar.
Şen bilmezsin kurduğun hayaller nereden başlar.
Ölüm ile toprağa düşeni şehitlikte anma.

Zalim senin kalbinde rabbi-yessir var mı.
Geldiğin bu topraklar sana kucak açar mı?
Eñ büyük acılar versen yine de bu acılar biter.
Ölüm ile toprağa düşeni şehitlikte anma.

Kırmadığın dal kalmadı, üzmediğin çiçek.
Bu hayatı sil baştan yaşasan yolun sonu Çanakkale.
Düştüğün bu topraklarda bin bir çiçek doğar.
Ölüm ile toprağa düşeni şehitlikte anma.

Zalim senin geldiğin yerde kimler yaşadı.
Üstünde Allah-u-Ëkber altında şehitler kaldı.
Dinmeyen dertler bütün dünyadan eski.
Ölüm ile toprağa düşeni şehitlikte anma.

Savaşlar insanlık için hep bir sondu.
Çanakkale'de bin insanlık destanı yazıldı.
Şırma köprüler altında ne acılar kaldı.
Ölüm ile toprağa düşeni şehitlikte anma.

Yüksel Usta

Çok geç artık,

Hayal bile özeldir.
Değerini bilerek yaşamalı insan.
Yıllarca uzakta kalsan bile.
Her an heyecanı canlı tutan gözlerine bakarken.
Ve, bir yaşam tarzı olmalı insanın.
Yılların acısını bir kaç saate sığdırmaya.
Çalışmaktan usanmadan.
Birlikte bir şeyleri yaşamalı insan.
Heyecanlar var olmayı hayatın her anında.
Hiç bir zaman gerçek olmasa bile.
Yinede, özel olmalı yaşadıkları.
Herkesin hayatında.
Yazılanlar hiç bir zaman kaderi olmadan.
Hayatın gerçeğini değiştirmeden.
Kaderin ne ise onu yaşamalı.
Durmadan dinlenmeden, bıkmadan.
İyi ve kötü diye bir şey düşünmeden.
Hayatta her şeyi biz yaşatırız içimizde.
Bu nedenle iyi düşünmeli insan.
Hayat çekip gitmeden.
Nefesler tükenmeden.
Ve hayatın gerçek olmayan hayallerine süzülmesi.
Ölümün ve hayatın her iki kıyısında.
Birbirine uzaktan el sallayarak.
Bir hoşça kala bile sığdıramadığımız onca sözü.
Bir satıra sığdırmalı.
Her şey çok geç olmadan.

Yüksel Usta

Çok uzakta.

Zaman anlamsızdı senin gözünde,
imkansız geri dönüşlerin varlığı soğuk.
Korku dağlarındaki umutsuzluk viran.
Yaşadıklarımız bizimle birlikte uzak ara.

Belli belirsiz yaşanmışlıklara dalıp giderken.
Sessizce beklediğin günler çok uzak.
Sen bir ben diyecek kadar umutsuz kaldın.
Anlaşılmaz bir hikayenin son kahramanı.

Her adım seni benden uzak kıldı.
Gözlerindeki son ışık parıltısı kalırsa yarın.
Susuz yazlarda kuş olup uçmadan boş.
Anlamsız yarınların beyhude umutlarında.

Yüksel Usta

Derin bir acı

Gelip geçen yılları zlüyorum.
Yaşamadıklarım içimde bir sızı.
Kimse durduk yere ağlamıyor.
Düşündüklerim derin bir acı.

Zaman sensizliğin acısına alıştı.
Vuslat bir baharın şenliğinde.
Korku dağlarına onca karlar yağdı.
Söylediklerim derin bir acı.

Düşünceler gelip geçer derdin.
Bu hayatın gölgeleri her zaman vardı.
Onca zaman yalnızlığın girdabına kapıldın.
Hissettiklerim derin bir acı.

Seni unutmaya zaman bile kalmadı.
Yaşadıklarımın hepsi bir hayalde kaldı.
Vazgeçtim artık seni yaşamaktan.
Gerçeklerim derin bir acı.

Yüksel Usta

Diller sessiz.

Her Şey karanlıkta güzel kaldı.
İçinden çıkılmaz hayallere dalıp gitmeden.
Bütünlüklere anlam yüklemeyden önceydi.
Son duruşların gözlerden düşen değeri.

Hayatı kendi değeri ile yaşarım dersin,
Kurduğun bütün hayaller bir köprü kadar yaban.
İssiz limanlara uğrayan son martı kuşu oldun.
Kalıp anlamadığın diller sessiz.

Yaşamak nedir diye sorduğun kimse olmadı.
Gözden düşen bir damla yaşı saklamaktı.
Hıçkırıkların derin dünyası yine boştu.
Senin anlamlarından daha büyük.

Yüksel Usta

Düşlerde güzel

Düşlerde güzel.

Ey anlaşılmaz düşlere dalan güzel.
Ayak bastığın bu topraklar seni ezer.
Bilmediğin bir hayat verdiğimi sanma.
Hayallerin bir gün olur seni özler.

Sarmaş dolaş oldun güzelliğinde.
Korkusuz kalıyorsun tüm benliğinle.
Anlatmıyorsun, saklıyorsun aşkını.
Dertlerin bir gün olur seni üzer.

Yüksel Usta

Eksik Yaşamlar.

İlk günde anlamsızlaştı bütün hayaller.
Kırık dökük umutların gölgesinde kalarak.
Belki yarınlar dolu dolu gelir derken.
Bir günün bitişi gibiydi eksik yaşamlar.

Sevgi ile dokunmaya çalıştık anlamlara.
Korku dağlarını büyütürken yaşlı gözlerde.
Sessizce unutmaya çalıştığın yaşamlar için.
Bir günün bitişi gibiydi eksik yaşamlar.

Hey hayat futursuz ve korkusuzdun amaçlarda.
Aşk ile büyüttün tüm heyecanları.
Sen ile başlarken bütün benler yarınlara.
Bir günün bitişi gibiydi eksik yaşamlar.

Sözde başlangıçlar çöplüğünde atılırken hayaller.
Var gücün ile sevmeye çalıştığın gözlerden.
İntikam ve nefretin içinden kalırken sen.
Bir günün bitişi gibiydi eksik yaşamlar.

Yüksel Usta

Eller soğuk

Denizler mavisi kaderin.
Uzaklığın sonu ıssızlık.
Bakışlarında kalan tuzaklar.
Ayrı dünyalara varan karanlık.

Tutunduğın dallara salınan.
Kırık bir hayalin perde arkası.
Varlığın hiçliğın karanlık dünyası.
Ölümün soğuk yüzünü görmekte.

Zaman gizli dünyalara açılırken.
Gerçeğın kendisi şimdi yaşanır.
Her şey olup biterken bugünden.
Hayaller yarına sürüklenir kalır.

Kader hangi ellerde yaşanır.
Bir umut tuttuğın eller soğuk.
Vazgeçtiğın kalp acılarda koşarken.
En büyük acılar, karanlıklarda saklanır.

Yüksel Usta

En büyük aşklar

Gelip gitmelerin kaldı.
Asil duruşlarına inat.
Vurdum duymaz bir hayatın gölgesi.
Sarhoşluğu iki kapı sandık.
Her geçen günde saklı kalanlar.
Bitmez sandığın onca acılar.
Yüklenip dururken ruhuna.
Verdiği amansız direnişin rüzgarı.
Sonbahar yaprakları kadar ilgisiz.
Yağan karlar kadar sessiz.
Fırtına sonrasında sakın deniz.
Kuşlar kadar özgür.
Uçurtmalar içinde bir çocuğun heyecanı.
Büyük aşkın gölgesinde kaldı.
Ardına dökülen en büyük sessizliğin.
Zamansız buluşmaların verdiği heyecanlar.
Yüklenip durdu hayatına.
Sadece beklemek bile değildi.
Bazen yıllarca susmanın bedeli.
Acımasız kaderin ona tükenişi.
Çekip gitmeyen kahrolası özllemeler.
Sustukça büyüyen en büyük aşklar.
Sessiz kalışlarına kaybolan düşünceler.
Sen sustukça, ben sustukça.
Çekip giden hayal ve umutlar.
Ve hiç bir zaman gelmeyecek.
Gün ve gün tükenen.
Biten.
En büyük aşklar.

Yüksel Usta

Eylül'e gel

Eylül'e kadardı yolun.
Kısa kalmaz ayazlarda.
İssiz yolların çok yakın.
Bilinmez korkuların varken.

Üşüdü elim ayağım üşüdü.
Derin izler yarından uzak.
Korkuların derin düşünce.
Karanlığın her gölgesinde.

Yüksel Usta

Gece ve gndzlerime

Bir hayal ve gerçeğim oldun.
Dikenli gl bahçelerinde.
Bir var ile yok oldun.
Gece ve gndzlerime.

Unut gitsin diyemedikleri.
Özlem duvarları yükselirken.
Sevda yolunda kaybolduk.
Gece ve gndzlerime.

Bir fidanın gölgesinde kaldın.
Güneşin olduğum anlarda.
Esaretin bir yaşam tarzı oldu.
Gece ve gndzlerime.

Kalabalık hayatların vardı.
Elle tutulmaz düşlerde kalırken.
Sağa sola savrulma diyemem.
Gece ve gndzlerime.

Sensiz zaman artık anlamsız.
Tuttuğun elleri son kez bıraktın.
Varıp gidemediğin yollar ıssız.
Gece ve gndzlerime.

Yüksel Usta

Gelgitler vurdu.

Gelgitlerin dramı vurdu son satırlara.
Kurşun kalemin satırlarda kalan izleri.
Silinmiş anlamların ufuktaki son çizgisi.
Derin izlerin gölgesinde kalırken uzakta.

Susuyorduk hep beraber biten umutlara.
Ne diyorsak anlamsız ve özünden uzak.
Korkuların diyarında yaşıyoruz anlamsız.
Ya sen, ya ben diyerek kalan, satırlarda.

Soğuk bedenlere gelen sıcaklığın gizemi.
Ne anlamı kaldı, ne vuslatın satırlarda.
Belirsizliklerin izlerine kapılmış tükenişlerle.
Anlamsızlığın tam ortasında kalan, satırlarda.

Yüksel Usta

Gelirken

Hayatı yaşamak vardı bütün seçeneklerde.
Kendi inançlarının gölgelerinden geçerken.
İzlerine vardığın bütün hayaller gelip giderken.
Yokluğuna inandığın her şeyi yeniden yaşamalı

Var olmak, anlaşılmak asla değildi.
Zamansız aşkların gölgelerinde kaybolduk.
Bizi biz etmeye karar veren kadere inat.
Varlığına inandığın her şeyi yeniden yaşamalı.

Sende kalmış basit yaşamların ardında.
Baktığın her yerde karmaşık bir düzen.
İnanmanın tüm değerler yok olup giderken.
Yokluğuna inandığın her şeyi yeniden yaşamalı.

Yüksel Usta

Gerçeğin çok uzağında

Her başlangıç aslında bir sona hazırlık gibiydi.
Yaşamak istediklerin yollarda bulurken seni.
Anlatmak ve anlamak arasında geçişlerin oldu.
Gerçeğin çok uzağında, biten aşkı yaşarken.

Kırılmış gururun var sanırdın, bütün inatlara rağmen.
Yok olmaya yüz tutmuş, hatıraların bile biterken.
Nefsinin körlüklerine kapılıp giden arzunun sonu.
Gerçeğin çok uzağında, biten aşkı yaşarken.

Sen bilirsin var olmayı, yok olmaya tercih edenleri.
Bin bir çiçek açan kırlarda yaşananların erdemini.
Sesinde çatallaşan sözlerin ufkunda güneşin batarken.
Gerçeğin çok uzağında, biten aşkı yaşarken.

Yeni başlangıçlar hep bir hayalden ibaret kaldı.
Hayat tüm gerçeği ile her gün yüzüne vurdu.
Senden kalan tüm izler, ruhumda derin izler bırakırken.
Gerçeğin çok uzağında, biten aşkı yaşarken.

Birlikte çaresizliklerin dibine vurduğumuz güne dair.
Sevdanın esaretinde güneşler ardı sıra batarken.
Zaman dediğin bize esir edip, son kez giderken.
Gerçeğin çok uzağında, biten aşkı yaşarken.

Yüksel Usta

Git tut elini

Git Tut elini..

Hayatın kendisi basit ve yalın,
He kadere hükmedebilirsin, nede kalplere,
Hayatın içinde varsa sevmek, veya aşk,
Ne kadar nefesini tüketirsen tüket,
Her şey vardır bir canan için,
Sevgi yoktur belki için, belki tarifsiz tutkular içindesin,
Kızılmıyorsan karşındakine, bilki onu seviyorsun,
Ne zamansız aşklar yaşadın, ne zamansız ölüm,
Var git tut elini, gözlerini içine bakarak,
Seni seviyorum diyebilirdiğin kadarsın.
Korktuğun her saniye, gözlerindeki nefret,
İki kelime iki şahadet olurki bu hayat,
Bir viran olmuş kalbe rağmen, yeninden dirilirsin,
Korkusuz gözler var senin içinde, hırçın kayalıklar kadar vahşi,
Bir menekşe kadar tutkulu ve güzel,
Bilki sen onun içindeysen eğer, ne ederin kadar,
Nede değer kadar varsın onun gözünde,
Şimşekler çaksa varlığında,
Tüm ruhunda yokluğun ile umudun bir arasındasın,
Umudun her olduğu an bile bilki, artık onun kollarındasın..

Yüksel Usta

Gizlendin

Mutluluk bil'ki göz yaşlarında saklıydı.
Duyguların hoş beş olduğu zamanlarda.
Anla işte amansız dertlerin vardı her zaman.
Sensizliğin, sessizliğinde gizlendin

Heyecanların boşuna değildi bilesin.
Bakışlarındaki gizemin hiç bitmese bile.
Sarhoşluğun bile izlerinde ben kalırken.
Sensizliğin, sessizliğinde gizlendin

Anlatmalarında büyük heyecanlar yüklü.
Hiç bitmeyecek sandığın yalanlardan.
Gün gelir yaktığın ateş ile hesaplaşırken.
Sensizliğin, sessizliğinden gizlendin.

Kayıp gittiğin ellerden, kurtulduğunu sandın.
Bütün hayallerini bir anı ile özletirdin.
Bakmaya kıyamadığın gözler kapanırken.
Sensizliğin, sessizliğinden gizlendin.

Yüksel Usta

Gönlüm Kırık

Gönlüm Kırık

Ne güzel başlamıştı aşkımız, papatyalar içinde..
El ele dolaşırdık, kırlarda bayırlarda..
Yeni açmış bir gül gibi kıvrım kıvrım yaprak..
Cennet bahçelerinde buseler içinde...

Bir baktım mavi gözlerindeki sonsuzluklara..
İçinde ben yoktum sanki yalnız kalplerde..
Rüyamda gördüm dün gece seni..
Cennet bahçelerinde, menekşeler içinde..

Bir kırık kalp bıraktın ardına bakmadan..
Terk edip gittin beni, veda etmeden..
Halbuki, ne çok sevmiştim seni..
Cennet bahçelerinde güller içinde...

Bitermiy'di, bu ayrılık çöllere vursam..
Umut varmıydı, terkedilmiş kalplerde..
Yalnız kırık bir kalpti benimki si,
Cennet bahçelerinde, dikenler içinde.

Yüksel Usta

Gördüm

Bu hayat bir tek benim hikayem.
Tutuklu kalplerin güzelliğini gördüm.
Nice büyük isyanlar indi bu satıra.
Sarmak dolaş, düşmanlar gördüm.

Yaşadıklarımız kaderimizdi bizim.
Yalnız yaşadıklarımız sınavımız.
Korkular ile savaşıırken insan.
Fitne ile gerçeğin, aşkını gördüm.

Ne hayaller kurduk, yarınlar üzerine.
Ecel ile sınıadık bütün özümüzü.
Zaman gelip geçtikçe içimizden.
Aşk ile nefretin, kardeşliğini gördüm.

Er sözünün yetersiz kaldığı anlar kaldı.
Bu hayatın karmaşık düzen aralığında.
Gelip geçen sanki hayatımız değildi.
Ölüm ile hayatın, gerçeğini gördüm.

Yüksel Usta

Gülüyorum Bilesin

Gülüyorum Bilesin

Güzelliğın kusursuz bir gerçek.
Bakışların özlem dolu. sır dolu.
Ne yürekler yanıyor bilemesin.
Ben susuyor. bakıp gülüyorum bilesin.

Kendini övme yalan aynalarda.
Zamansız çıkışlar senin anılarında.
Bilmiyorsun bu sevda deniz derya.
Ben görüyor. bakıp gülüyorum bilesin.

Kime anlatıyorsun kusursuz güzelliğini.
Koşulsuz kalmış görselliğın belli.
Anlamıyorsun güzellik ile gidilen yolu.
Ben biliyorum. bakıp gülüyorum bilesin.

Her şey bir avuç toprağı anlatır.
Güzellik arı bir duruş. zaman inletir.
Savrulmuş yaşamlar bu yolda gizlenir.
Ben anlıyorum. bakıp gülüyorum bilesin.

Yüksel Usta

Yüksel Usta

Günlerinde

Kap kara günlerinde celal neylesin.
Seni tutup götürdükleri yerler neresi.
Ardından koşup buldukların ile yetin.
Karma karışık günlerinde neylesin.

Karanlık günlerinde yanan mumlar ışığında.
Gündüzlerin aydınlığında kaçan gölgeler.
Bizden uzakta kalıp, varlığı inkar edenler.
Karma karışık günlerinde neylesin.

Her gün yarından bir iz alır.
Yarını bugüne sorsak ne olur.
Bizden geçip gidenlerin izimi kalır.
Karma karışık günlerinde neylesin.

Koşup sarıldıkların etten ve kemikten ibaret
Yarını olmayan bugünlerin emanet.
Ne bugünü unut, nede yarını hayal et.
Karma karışık günlerinde neylesin.

Yüksel Usta

Hacılar yolu

Hacılar yolu

Kayıplar ülkesinde bir çok çiçek açtı.
Kuytu köşelerde büyük bir ayrılık kaldı.
Kuşları ne kadar özgür bir ülke.
Yere basan ayaklar o kadar esir.

Sustukça alçaklık artar gider.
Derin uykularda bir sevda yatar.
Ayrılık ne kadar acı olsa anlamsız.
Yere basan ayaklar o kadar esir.

Bak ayrılık çok uzaklarda bir hikaye.
Koşmadığın kırlarda şimdi çiçekler var.
Eğer gönlündeki sevda isyan değilse.
Yere basan ayaklar o kadar esir.

Yüksel Usta

Hangi ellerde.

Ben anlamam gelip gideni.
Yolların uzaklığı kimin eseri.
Hayat basit bir yolculuk dersin.
Kayıp giden esaretin bedeli.

Zaman belli belirsiz izlerinde.
Öpüp kokladığın bedenler nerede.
Her şey özünden ayrılıp gitti.
Unut gitsin diyemedikleri içinde.

Umut iki köprünün ayrılığı gibi.
Hiç bir zaman bir araya gelemeyecek.
Altlarından akıp giden sulara bakarken.
Sevip vazgeçtikleri, hangi ellerde.

Şahroş bedeni artık yol ayrımında.
Düşünceler izleri kolayca sildi.
Kırlarında koştuğun yerler ıssız.
Mutluluk koşan atın dizinlerinde.

Yüksel Usta

Hayaller kayıp giderken.

Her Şey bir hayalden ibaretti,
Bakıp gördüğün her Şey bir yalan.
Koşup gittikçe senden uzaklaşan.
Görüp bilmediğın her Şey bir yalan.

Seni anlamak için satırlara sordum,
Satırlar beni sana anlatırken.
Yazdıklarım duyguların zeti.
Sustuklarım hayatın kendisi.

Yüksel Usta

Hayaller saklı

Bakışlarında derin saklamışlar kaldı.
Uzak kaldığın hen an karmaşık.
Zor olana hükmetmek artık imkansız.
Tuttuğun yollarda yalnızlıklar saklı.

Her şey bittiğinde bakışların uzaklarda.
İnce ince dizilirken hayatın taşları.
Hatırlamayı unuttuğun hatırlar eskidi.
Bizi bizden alan hayat hayallerde saklı.

Var olmaya çalıştığın kalpler sisli puslu.
Gittiğin yollarda kahpe tuzaklar kondu.
Anlamadığın hayatlar senden çok uzak.
Çekip gittiğin yollarda, vicdansızlıklar saklı.

Hayat yolunda bir adım daha atarsın.
Yarınları büyük heyecanlar ile beklersin.
Koşulsuz, korkusuz dünya meydan.
Unutup gittiğin yollarda sessizlikler saklı.

Yüksel Usta

Hayallerin nerede

Küsüp giderken ardında kalanlar vardı.
Bütün inançları temelinden sarstı.
Seni sen eden değerler, senden çok uzakta.
Saçıp savurduğun hayallerin nerede.

Var olmanın erdemi basit bir sözden ibaretti.
Kısık seslere kalmış umutsuzluklar kaldı.
Bitmek bilmeyen nefretlerin büyüdüğü.
Saçıp savurduğun hayallerin nerede.

Her şey yok olmaya doğru giderken.
Sonsuz olmaya çalıştığın hayat tükendi.
Yolunda tutunacak dalın bile kalmadı.
Saçıp savurduğun hayallerin nerede.

Kendinden olmayan inançlara sivrildun.
Koşup sarıldıkça varlığını unuttun.
Bütünler parça parça olurken.
Saçıp savurduğun hayallerin nerede.

Yüksel Usta

Hayat

Hayat

Hayat kendi dünyasında bozuldu.
Bütün divaneler kuram oldu çözüldü.
Bu deli gönül her ayağa dolandı.
Biçare oldun hayat kimin umurunda.

Serseri bir yolcu oldun ötelere geldin.
Bir dünyan vardı, salmaya kaldın.
Duygusu var diye inandığın anlamsızlıklara sövdün.
Atla gel vicdan senin günün yeni geldi.

Sokaklarda gezer oldun iki hayat idin.
Serseri bir insan gibi gördüler bak.
Zavallı olsan kimin elinde kalırdın.
Solmaya yüz tutan bir fidan kaldın.

Yüksel Usta

Hayatın gölgesinde

Belki bir gün diyerek vazgeçtiklerimiz içinde.
Bir hayatı yok etmeye çalışacak kadar vakit.
Ne anlamlar vardı bilinmezlerden çok uzakta.
Korkularından arınmış bir hayatın gölgesinde.

İnsan denilen vahşi bir mahlukat olarak kaldı.
Nefsin girdabında bir hayatın hikayesi yoktu.
Yaşam denilen zamanda kaybolduk birlikte.
Anlamlardan başka bir sürecin boşluğunda.

Bir bilinmezlerin azameti vardı hep hayallerde.
Tutunduğın dalların gücü kuvvetinde kalarak
Ne yaptığını bilmeden yaşadıkların için öldük.
Hiç bitmeyecek gölgelerin, karanlığından korktuk.

Müthiş heyecanlara kapılıp duruyorken bilmeden.
Unuttuğumuz tüm heyecanları yeniden hatırladık.
Kimse bilemez dediklerimiz bizi biz yaparken.
Korkuların esaretinde, bugünlerin izinde kaldık.

Yüksel Usta

Hayatın kendi.

Umut sensizliğin gölgesinde.
Anlamsız kalan yarınlarda.
Biliyorum derken sessizce.
Kalabalık hayatın öteki yüzünde.

Her son kendi gerçeğine bakar.
Umut karanlıkta bir ışık.
Geleceğini sandığın anlarda.
Bitirmekle uğraştığın yarınlarda.

Yüksel Usta

Hayatin gölgesinde.

Basit ve yalın bir hayatın gölgesinde.
Yarım yamalak umutlar beklerdi seni.
Her şey kendi mecrasından uzakta.
Hiç bir şey olmayana kadar yalnızdı.

Bilirsin hayaller korkusuz ve futursuz.
Sen hiç olmanın erdeminde kalırken.
Belli belirsiz yokluklara inat.
Zaman seni her vardığında terk ederdi.

Bilirsin bu hayat senin içinde değildi.
Bir yaşam diğer yaşamın içinde giderdi.
Var gücün ile mücadele ederken değil.
Hiç yoktan yaşamaya çalışmaktı zamansız.

Bir umut binlerce hayal ederdi senin için.
Korku denilen belirsizliklere inat.
Her şey kendi mecrasından uzakta.
Var gücün ile sen olmaktan uzak bir hayatta.

Yüksel Usta

Her Şey Karanlık

Her Şey karanlık,
hayat kendi koynunda uzakta.
Hiç bilinmeyen zamanlara yolcu.
Bitip gitmeyen amaçlar ile yüklendik.
Bazen susmalı.
Bir hiç olmanın erdemine inanıp.
Zavallı değildik hep birlikte.
Bir tek kalınca ürperdik.
Zor zamanların içinden geçerken gidenlerin.
Ardından bakarken susardık.

Yüksel Usta

Her şeyin sonu

Unutursan unutulmaz insan ömür boyu.
Yaşam derinlikleri bir gizemin sırrı.
Hayat dediğin uçan kuşlar kadar özgür.
Zaman dediğin kısa bir ömür sonu.

Durup düşünmeden yaşamaya bak.
İnsan dediğin ölümlü bir yaprak.

Ne alacağın biter, ne vereceğin.
Bu hayat, susuz kalmış bir değirmen.
Yağmurlu günleri özlemlerle bekler durur.
Aşk dediğin yaşadığın her şeyin sonu.

Durup düşünmeden yaşamaya bak.
İnsan dediğin ölümlü bir yaprak.

Mutluluk hayatın her zerresinde saklı.
Onu bulmak için mucize arama.
Kalbindeki heyecanlar senin yolculuğun.
Sadakat dediğin hayatın gizemli yolu.

Durup düşünmeden yaşamaya bak.
İnsan dediğin ölümlü bir yaprak.

Susmuş kalplerin acıları sözlerde gizli.
Var olmaya çalıştıkça, yoklukların çoğaldı.
Zaman geçip gitti, hayat sonlarda kaldı.
Aşk ve hasretin gölgeleri her şeyin sonu.

Durup düşünmeden yaşamaya bak.
İnsan dediğin ölümlü bir yaprak.

Yüksel Usta

İnsan olsaydık

Her şey yolunda bak.
Yollar kalabalık, zaman çok dar.
İnsanlar karma karışık, çekip giderken.
Yollar uzak, anlamlar çok ırak.
Ne yaptığı belirsiz, koşmalar var hayatta.
Bütün kavgaların, nefsin girdabında yeşerdi.
Hıçkırıklar karanlığın sessizliğinde kalırken.
Yaşam denen en büyük boşluk,
dara derin.
Yuvasını arayan bir kuşun azminde kaldı.
En büyük hayalin çok uzağında.
Bizden geçip giden insanlığa bakıp durduk.
Ne kalemler yazıldı öteki dünya'ya.
Ne dualar edildi, insan ve ötesine.
Var olmayı hak etmeyecek kadar öfkeli olduk.
Hayata ve yaşama.
Nefret ve kızgınlığın son derecesinde.
Kaldık olduğumuz yerde, bizden gidenler için.
Kalan birkaç güzelliğin etrafında, dikenli çitler.
Yok olup gider bütün erdemlerin izlerini ararken.
Kendi gerçeğimiz nerede?
Anlamlara boğulduk, nasihat ederken etrafa.
Söylediklerimiz basit ve zamansız.
Umutlarımız temelden çok uzakta.
Zamanı kaçırdıkça hırçınlığın doruk noktasında..
Saldırdık nefsin girdabında.
Kaybettik bugünü ve yarını, dünden.
Ve insan olmanın tüm nedenlerini unutturken.
Akan bir nehrin üstünden geçip giden,
yaprağın sürüklenmesi kadar kolaydı hayat.
Bize verdiklerini geri isterken, insan olsaydık.

Yüksel Usta

Kaç kaçabildiğin kadar

Hasret gönülden uzaktı,
Tut tutabildiğin kadar.
Kayıp diyarların gönül kuşu.
Kaç kaçabildiğin kadar.

Her şey seninle bitti.
Yer yerinden, gönül dilinden.
Anlam kelimelerden uzakta.
Koş koşabildiğin kadar.

Sert duruşlarındaki yarınlar.
Anlayamadın sessiz duruşlarımı.
Bitmez tükenmez nefrette kaldın.
Küs küsebildiğin kadar.

Yüksel Usta

Kalem ve silgi

Kalem ve silgi ile satırlar aralandı.
Tuz ile biberin kardeşliğinde.
İhtiyaçlar bir bütündü aslında.
Bir tabağın ömrü hayatında.

Lokma lokma biterdi bu hayat.
Bir ekmeğin bin parçaya bölündüğü.
Muhtaçlar, acziyetlerini haykırdığında.
Bir tas çorbanın doyurduğu hayatlarda.

Bir yudum suya hasret bedenlerde.
Tüm ihtiyaçlar karşılandığında azanlar.
Kin ve nefretin kol gezdiği bu hayatta.
Bir gram huzurun keyfine varanlar.

Sen ve ben olmadıktan sonra.
Bu hayatın perdesi karanlıklarda.
Zaman gelip geçtikçe, bedenler saptı.
Ruhunu şeytana satanlar çokluğunda.

Yüksel Usta

Kalsalar

Bir edim anlamında kuram gizli,
Saklı bir dünya, içinde sessiz izler.
Ansız bir hayal var hayatında içinde.
Durmadan dünya kendinden gider.

Derinde kalan anılar var olsaydı.
Hayatında derin izler kaybolurdu.
Belki yaşanmışlıklar zamansızdı.
Umut sessizliğin bile öfkesinde kaldı.

Bil'ki hayaller sanki tutuşmuş gibiler.
Her anın gizeminde, en derin duruş.
Öfkelenme canı gönül bu hayat ıssız.
Yarını bilmeye gerek kalmadan unut.

Her şeyin hesabında zaman kalsalar.
Anıların ıstırabında anılar kalır.
Bir Türkü kadar anlamsız ve hiçlik.
Yarından uzak, bugünden tuzak.

Yüksel Usta

Kar Taneleri

Kar Taneleri.

Ne geceydi bu, karla fırtına, uzaktan yakına..
Başım açık, sırtımda eski bir palto, sokaktan sokağa..
Kimse görmüyordu, kimse duymuyordu, çaresizliğimi..
Bir hayaldi benimki'si eski bir kahvede, soba başında..

Yine yalnız, kimsesiz ve biçare sokaklarda..
Bir kuru ekmek yemesem, bir tas çorba içmesem'de..
Bir köşe başında karlar altında..
Bir hayaldi benimki'si eski bir kahvede, soba başında..

Çıkardım attım gönlümdeki eski bir aşkı, inadına.
Kalbime saplanmış bir ok misali
Yine tek başıma, yırtık bir pantolon, delik bir ayakkabı,
Bir hayattı benimki'si eski bir kahvede, soba başında..

Yüksel Usta

Kaybederken

Şatır satır delilikler sardı her yeri.
Üşenmez ruhlarda esen rüzgarlarda.
Anlam yok arama, neden çok.
Sessiz alemlerin hoşgörüsünde.

Sustu bütün dünya en temizinden.
Kol kanat gerdi bütün hayallere.
Varlık ve yokluk üzerinde kaldı her şey.
Belki diyerek beklerken kalan umutlara.

Adımlar atıldı, başka dünyalara.
Koşup giden bir çocuğun masumluğunda.
Her şey baştan diyerek uzattık hayatı.
Kaybederken dün ve yarınların tuzağında.

Yüksel Usta

Kayboldun

Kaygılar ile korkuların ardında saklanırken.
Var ile yokluğun gölgesine sığındın.
Duman olmuş dağlar bile saklamazken.
Güneşin aydınlığında kayboldun.

Sen hiçleri yaşam satırları saydın.
Bütün gölgelerin ruhu üzerine ettiğin yemin.
Zaman ile alışagelmış bir hayatın özeti.
Susmuş gönüllerdeki son isyanın.

Akşam karanlığında sağa sola savruldu.
Bütün rüzgarların efendiliği sende kaldı.
Kalkıp giden esaretin bedelini bile unuttun.
Açmış bahar çiçeklerinde, kalan son güldün.

Yüksel Usta

Kendin için

Bir dua ile çıkılan yolda bulduklarımız'da
Kan ile intikam yolunda kaldık uzun zaman.
Nefretin çokluğunda insan olmanın erdemi.
Zaman aldı birçok duyğu hayatın yeldeğirmeninde.

Sen var oldukça değışmekte sin hayat.
Bir yolun yolcusundan çok, bir hayatın bekçisi oldun.
Var olmaya çalış kendin olmaktan çok dedin.
Unutmaya zaman bulamamaktan kendin için.

Hayat bir zindanın karanlığından ıssızdı.
Vicdan köprüsü anlam kargaşasından uzakta.
Büyük umutların köprüsü altından geçerken hayaller.
Toprağa uzanıp son kez baktığında gökyüzüne.

Yüksel Usta

Kırık Pencere

Kırık Pencere

Bir ev vardı, dar bir sokakta kırık pencere,
Ne kaybolan güzelliğine, ne çaresizliğine..
Yaz kış duruyordu yapayalnız kendince.
Ne sordukları vardı, sonbahar akşamları...

Kırık bir kapısı vardı, gülle tutulan..
İçinde sevgi taneleri, gülen çocuklar..
Hep şarkı söylerlerdi, uzaktan uzağa..
Ne umutları vardı, sonbahar akşamları..

Yalnız bir ağaç vardı, bahçesinde..
Salıncak yapardı çocuklar dallarında..
Düşer kalkarlardı, çimenler üstünde..
Ne gördükleri vardı, sonbahar akşamları...

Bahçede güller demet demet..
Sevgi sevgi üstüne kondu, umutlar umut..
Bu dünya dediğin terkedilmişlikse..
Ne buldukları vardı sonbahar akşamları...

Çiğ düşmüştü sabah kalkan umutlara..
Güller bir hoş kokmuştu bu sabah gönlüme..
Sadece sevgi değilmiydi.? benim aradığım..
Ne aradığım vardı, sonbahar akşamları..

Yüksel Usta

Kırılıp Dökülmeden

Kırılıp Dökülmeden.

Keskin bıçak izi vardı ruhunda.
Endişeli bakışlar vurdu yüzüne.
Solgunlaştı son bakışlar uzaklara.
Kırılıp dökülmeden saniyeler önce.

Kelimeler tükendi bütün ruhunda.
Karmaşık bir heyecan sardı aklını.
Dalgalar halinde kıyıya vurdu.
Kırılıp dökülmeden saniyeler önce.

Her şey duygusal boşlukta bekler.
Sessiz dünyalar iklimde bazen.
Akli dururken ruhunda çıplak beden.
Kırılıp dökülmeden saniyeler önce.

Elimde kalem cümleler kopuk kopuk.
Özgün bir müzik dinlerken uzaklarda.
Yaşam denilen senli benli yolculuk.
Kırılıp dökülmeden saniyeler önce.

Yüksel Usta

Küçük bir dokunuş

Bakışlarında sırların gizlenmiş.
Bir tutam papatya kadar canlı.
Soğumuş bedenlerine gidilen yol.
Anlaşılmaya çalışacak kadar ıssız.

Hayatın tüm yolcuları gelip geçerken.
Bedenlerindeki tükenişleri kim izler.
Sessizliğin kol gezdiği yerlerde kaldık.
Yok oluşların başlangıçlı ile birlikte.

Hayat ben demek olmadığını bilerek.
Aşka susamış bedenlerin ruhları.
Karşı dağların yamacında kalmış.
Hasretin en yücesine küçük bir dokunuş.

Sessizce bakıp geçtiğin sokaklardan.
İssiz kalmış evlerin kırık pencerelerine bakıp.
Yılların acımasızlığı ile yüzleşirken.
Varlığını unuttuğun güzelliğin tükenişi kaldı.

Yüksel Usta

Mahkum

Bir Şey var içimde,
Derin bir kasvet,
içimi dar eden sessizlik.
Karma karışık nedenler.
Kendimi bile anlatamadığım.
Cevabını bilmediğim onca soru.
Kimi cevapsız, kimi anlamsız.
Her Şey içimde, ben hariç.
Bizi biz eden her Şey, mahkum.

Yüksel Usta

Martıların gözünde gör beni

Kayıkların gücü deniz üstünde.
Martıların gözlerinde gör beni.
Uçsuz bucaksız mavilerin izlerinde.
Gölgelerin karanlıklarına sor beni...

Belli belirsiz gelişlerini unuttum.
Sonlara giden izlerini takip et.
Anlamlar her sözün gelişinde gizli.
Karşılaştırmalardaki izlere sor beni....

Zaman yerli yerinde asla olmadı.
Dağlarda açan çiçekler bile mutluydu.
Eski bir evin bahçesini bile özlemezken.
Yaban güllerindeki dikenlere sor beni...

Korkarım her şey gerçeğinden uzakta.
Alıp gitmelerin senin gerçeklerin oldu.
Korkuların ile yüzleşmekten kaçarken.
Ben sana her gün biterken dünlere sor beni....

Yüksel Usta

Mum ışığında.

Korkular satır satır aralıklarda.
Elinde bir kitap dizelerde sen.
Yıllardır susuyor bu beden izlerde.
Yok olmaya giden varlığın sonlarında.

Yanan mum ışığının son zamanları gibi.
Yarı aydınlık ile karanlık arasında.
Varlığını bilinmezlere esaret ederken.
Kaçıp gittiğin zamanın elinde biterken.

Yüksel Usta

Nasılsınız.?

Hayatın tadında kaldı yaşamlar.
Kırık dökük eski bir ev kapısı.
Bahçesinde yılların çürümüşlüğü.
Her tarafı saran örümcekler.
Uzaktan bakıp geçenler.
Yıllar oldu açılmayan odaların.
Her tarafı saran sarmaşıkların.
Yıllardır oluk oluk akan çeşme.
Arada bir komşu çocuklar.
Gizliden çaldıkları meyveler.
Bir türlü kapatamadıkları kapılar.
Kendine yaşam alanı yapan.
Mahallenin yaşlı kedisi.
Bazen sessizce gelip giden yaşlı bir ihtiyar.
Kimselerin bilmediği ıssız bir hayat.
Arada bir yanan bir mum ışığına sığınmış.
Yaşlı bir gölgenin varlığı.
Bir tutam gözyaşı ile yaşanmış.
Onca yılın yoğunluğu ve isyanı.
Ve bunca sonlara alışmış bir hayatın özeti.
Hiç bitmeyecek gibi alışılmış.
Boş gölgelere sığınılmış bir hayat.
Bir tutam gülün ardında yaşamlar.
Evin etrafını sarmış sararmış otlar.
Bunların her biri ile barışık bir hayat.
Bunlara adanmış bir hayatın gölgesi.
Kimi zaman buradan sessizce uzaklaştı.
Ne kim olduğunu bilmediklerimiz.
Birçok zaman sormaya bile çekindiğimiz.
Korkuların gölgesinde kalan merakımız.
Tasadüfen karşılaştığımızda yok olup giden.
Anlamlar ve kavramlara bulaşmış.
Tekdüze bir yaşam.
Onca barışık düzen.
Ve bunca bitişlere inat.
Hayatın en güzel cümlesi.
Nasılsınız.?

Yüksel Usta

Nefes

Nefes

Rahat ol sevdiğim güzel.
Aldığın nefes aşktan daha özel..
Hiç bir gücün arkasında olma.
İntikam sevgiden beslenir gider.

Murat dediğin kısa bir ayrılık..
Elinde kalan sımsıcak bir özlem..
Karlı dağların ardına gizlenirken..
İntikam sevgiden beslenir gider..

Kuş kalbi kadar, ürkek bir sevda..
Korku dağlarının ardında güneş batarken..
Sen olmayan hayatımda neler biterken..
İntikam sevgiden beslenir gider..

Yüksel Usta

Neşe ile dolarken.

Bilinmezdi bütün içsellikler var olmaktan öte.
Sen için kurulan tüm umutların varlığında.
Söylesen kurtuluş için, nefretin sıcağında.
Neşe ile dolarken tüm ruhun dar sokaklarında.

Sen bilirsin umutsuz köprülerin geçit vermezliğini.
Aşkın göz yaşlarındaki bitmeyen hicranı.
Ne koşullar, ne anlamlar ve büyük hikayeler.
Korku tünellerinde kaybolan anlamsızlıklarda.

Var olmaktı bütün amaç senin ruhun ve bedeninde.
Hiç olmaya çalışmaktan yorulana kadardı son satır.
Satır satır silerken bütün yazılarını alnımdan.
Yok olmaya giden uzun bir Türkü kadar derin.

Varmaya gücün olsa ne anlamı kalır.
Bütün anlamsızlıklar büyük bir derya gibi ardında kalır.
Solmayan çiçekler kadar duygusuz ve anlamsız.
Var gücün ile solumaya çalıştığın sen ile yarın.

Yüksel Usta

Neylerim böyle..

Neylerim böyle..

Beni dillerin ile vurdun.
Yaşam ile ardışık dünya koydun.
Bir sevda idi, yalnız başına vardın.
Ben neylerim, böyle bir aşkı.

Susuyorum, ardına bakamıyorum.
Her şey sensiz, yaşamı bilemiyorum.
Sen sustukça, gönlüm bomboş.
Ben neylerim, böyle bir aşkı.

Aramadığın zamanlar elem dolu..
Geçen her dakika ayrılık yüklü.
Bilemezsin sensizlik ne demek.
Ben neylerim, böyle bir aşkı..

Zamansız ayrılık ölümden beter.
Sensiz sokaklar, kimsesiz olup uzar gider.
Bütün düşünceler uzun bir gecede biter.
Ben neylerim böyle bir aşkı.

Her günün sabahı büyük bir umut dolu.
Bir tutam çiçek kadar sımsıcak.
Yalnız bir kalp değilki benimki.
Ben neylerim, böyle bir aşkı.

Sensiz zaman ölümden beter.
Kimse bilmiyor bu kalp neyi bekler.
Umurumda olur mu benim neler çektiğim.
Ben neylerim, böyle bir aşkı..

Sessizlik her geçen gün ağır bir yük.
Seni unutmak için başka çare yok.
Hasret yüklü bulutlar yağmur yüklü.
Ben neylerim, böyle bir aşkı.

Korkuyorum haber veremiyorum.
Sesini duymak, son çare mi bilmiyorum.?
Uzakta kalmak, unutmak mı anlamıyorum.
Ben neylerim, böyle bir aşkı.

Kıyıda uzaklaşan sessiz bir gemi.
Karanlıklar aldı götürdü seni.
Ne varlığın belli, ne yokluğun belli.
Ben neylerim, böyle bir aşkı.

Gözlerin içinde yanan bir ateş.
Sıcaklığın bedenimde bitmez tükenmez.
Sensiz geceler uzun ve soğuk.
Ben neylerim, böyle bir aşkı.

Yüksel Usta

Olmaz dediğin.

Yolcu idin uzak diyarlara.
Varıp geğtiğin bedenleri unut.
Serseri bir ruh taşıdın imkansız'da
Olur olmaz hayallerde kalmayı unut.

Sen anlamsız bir hikaye yazdın.
Kırık bir umutlu çıktığın yoldasın.
Derin vadilerle bittiğin gün.
Olmaz dediğin geleceği unut.

Yüksel Usta

Öyle işte

Öyle işte,
Sözler artık kafi.
İstersen biter.
Yolcuydu hep beraber
Yalnız ve tek başına.
Bunca yılın yorgunluğu.
Yılgınlığı, tükenmişliği.
Bir aşk var sanırdın.
Elinde sımsıkı tuttuğun.
ve bilinmez sonda.
yarından geri kalan.
Büyük bir boşluktu.
ve içini dolduran koskoca bir hiç.
Vazgeç artık.
Son biranı yudumla.
Türkünü dinle,
kendin dahil her şeyi unut.

Yüksel Usta

Özelinde gezerken

Her Şey durdu diyenler.
Zaman durdu, gölgeler kaldı.
Bilinmez duygular ortalıkta.
Korkuların özelinde gezerken.

Sen ne diye sorup dururken.
Uçup giden hayallerin nerede.
Vazgeçtiğın bütün aşklar bitti.
Duyguların özelinde gezerken

Kör olup baktığın yerler seni izlerken.
Var olup anlam bulamadıkların burada.
Bir ucundan tuttuğın sadakat kaldı.
Kaygıların özelinde gezerken.

Ben ne oldum diyemedikten sonra.
Senin ne olduğun kimlerde kaldı.
Sorup sormadığın kalmadı derken.
Anlamaların özelinde gezerken.

Yüksel Usta

Sadece bekledin.

Sessiz ve derinden,
Kimine göre yokluk.
Neden ve niçinlere doyduk.
Kalırken anlamlara boğulma.
Anlamsız kalan hiçlerin içinde.
Var olduk.
Yok olmaya giderken.
Ötelendi dertlerin.
Sessiz ve derinden.
Sustuk hep beraber.
Kime ve neden bile diyemeden.
Kaçıp gitmek vardı.
İsyanın gölgesinde kalmaya cesaret edemedin.
Tüm hiçleri sahiplendin.
Korkunun kapısında kalarak.
Sadece bekledin.
Sessiz ve derinden.
Kime ve nedenlere dayanmadan.
Sadece bekledin.
Amaçsız ve kuralsız.
Kimi ve niçinlere varmadan.
Bekledin.
Hiç bir şeye inanmadan.
Sadece bekledin.

Yüksel Usta

Sel gibi giderken

Herkesin bir hayat hikayesi yazıldı.
Bütün eski aşkların izlerinde.
Karmaşık duygular sel gibi gelip giderken.
Ruhunda yeller estiğinde.
Vahşi bir hayvan gibi saldırdık.
İlk insan kadar yalnız.
Son olmayacak bir hayatın izlerine baktıkça.
Umut denilen büyük bir boşluğun,
belki huzuru, veya anlamından çok irak.
Kalkmış gitmek üzere olanın bir tek adımı.
Son söz söylendiğini düşündükçe,
bakakaldık ardından.
Ve zaman dedik usulca etrafımıza bakarak.
Derin bir boşluğun başında durup.
Var gücümüzle isyanın zirvesindeyiz.
Ne sen bilmelisin, nede ben hikayemizi.
Unutulmuş eski bir evin, yıkılmış halinde.
Vazgeç dedikleri gün gibiydi, dünden kalanlar.
Susup çekip gidecek kadar, derin bir anlamsızlık.
Biliyor insan gelip gitmelerin, gizemlerini.
Boş hayatın gölgesinde kalırken her gün.
İnsan olmanın erdeminden çok uzakta.
Varlığını bütünleştirmekten aciz kalırken.
Serseri bir kurşunun şahroşluğunda kalır.
Ben, biz oluruz diye kurduk tüm umutları.
Yarınların esaretini kutladık uzun zamanlar.
Her heyecan farklı anlamlara yüklenirken.
Korkularımız duvar oldukça büyüdü aşklar.
Tatlı bir rekabet var gibiydi görseiliği.
Kabul ettik yaşadıklarımızı son kalesine kadar.
Hiç bitmeyecek sandığımız aşklara inat.

Yüksel Usta

Senler büyüdü

Düşünceler anlamsız ve korkusuz.
Vazgeçtik bütün hayal ve umutlardan.
Tutunmaya çalıştığımız hayatı terk ederken.
Kalmaya çalıştığımız benler büyüdü.

Şessizliğin tam ortasında kalırken hayat.
Üstüne kalmış anılarda gizlendik.
Unutmaya çalıştıkça büyüdü aşklar.
Kalmaya çalıştığımız anlar büyüdü.

Her şey yaşanmış gibiydi, bitişlerde.
Bir daha yaşanmayacak anları hatırlarken.
Koca bir ömür gibiydi bütün yaşanmışlıklar.
Kalmaya çalıştığımız senler büyüdü.

Yüksel Usta

Senli Bensiz.

Hayat dediğin sessiz bir direniş.
Sus pus olduğun anlarda derinden bir iz.
olduğun kadar yaşama sevincin olmaz.
Sorma bu hayat her zaman senli bensiz.

Birkaç satır, binlerce hatır için gerekli.
Düşündüklerin bize birçok zaman getirir.
Heyecan yüklendiğin anlar o kadar az.
Yaşama sevincin ile coştuğun yollarda.

umut sanki bitmek bir yolculuk.
Her sokak başı terkedilmiş bir kayıp çocuk.
Zavallı olmaya gücün bile olmadan yaşa.
Anlam koyduğun düşünceler arasında.

Yüksel Usta

Sessiz isyan

Hatıralar derin izler taşır.
Hayatın geçmiş izlerinde.
Yaşanmışlıklar hüzün kokulu.
Ayrılıklar sessiz isyan.
Düşündükçe kaybolduğunu sandın.
Zaman aralıklarla yaşadın.
Her umut ile mutluluk aradın.
Korku dağları ruhunda büyürken.
Ayrılıklarda sessiz isyan.
Düşüncelerde eşsiz davranışlar.
Var olduğunu sandığın yoklar.
Bizden uzakta kalan heyecanlar.
Ayrılıklarda sessiz isyan.
Yaşadıkların aklında takılı kaldı.
Geçmiş her gün çok daha uzakta.
Bunları unutmamaya çalışan ruhun.
Ayrılıklarda sessiz isyan.
Cesaretin seni esir ettiği her gün.
Korkuların yarınlara köle kaldı.
Anlamaya çalıştığın anlar karanlıktı.
Ayrılıklarda sessiz isyan.

Yüksel Usta

Sevmeye yetmez.

Sokaklar kadar sessizliğin anlamındayız.
Bütün hiçlerin derdi yokluğu bitmez.
Zaman anlamını yüklerken biten hayaller.
Seni uzaktan bir kez bile sevmeye yetmez.

Anlam değerini asla küçültmedi.
Koşulların değişmesi küçük bitişlere gitti.
Her şeyin kolay yolu senden başlarken.
Zor bir hayatın içinde aşk bitmeye gelmez.

Kalplerde huzur anlamından çok uzak.
Aşk bir yolun sonludaki su kadar serin.
Ne dedikleri belli olmayan başlangıçlara ait.
Senin bildiklerin bütün içinde çok derin.

Yüksel Usta

Sır değildi

Sır Değildi

Sır değildi seninki,
Gözlerinden anladım mutsuzluğunu..
Bugün umutsuzluk vurmuştı,
Küçük kalplere...
Ne bilirsin,
uzaklarda uçan turna kuşlarının yalnızlıklarını..
Nereden bilirsin,
biten bir aşkın hüznün şarkılarını...
Bekliyorsun,
belki yanmış yüreklerde susuz bir kalp gibi..
Şöndürmüyor, o yüce aşkın dökülen kızgın lavlarını..
İşte o gördüğün, bilmez zannettiğin.
Sevginin doruklarında uçan bir kartal gibi..

Yüksel Usta

Sokak lambaları

Seni sevmek gibi,hayatı sevmek.
Sensiz sokağın karanlıklarını bilmek.
Her gün yürüdüğün kaldırımlar ıssız.
Yanıp sönen sokak lambaları sensiz

Soğuk bir kış günü gibiydin aslında.
Zamansız sevdaların hep gül dalında.
İssiz sokaklarında yapayalnız gezerken.
Yanıp sönen sokak lambaları sensiz.

Duman tüten bacalarında sevda yüklü.
İçlerinde yitip giden sevdaların ağır yükü.
Etrafında eli ayağı dolaşan çocuklarda.
Yanıp sönen sokak lambaları sensiz.

Yüksel Usta

Son kalan bir damla yaş.

Bilki zaman geçmişte sayıldı.
Korktuk uzun zaman.
Etrafımız karanlık ve ıssız.
Üşüdük,
Belli belirsiz sözler çıktı boğazından
Hırıltılar kovaladı birbirini.
Konuşmak ve hatırlamak üzerine.
Düşündü.
Bir baktı gözlerine.
Derin bir huzur ve hiçlik.
Başka dünyalarda sen ve ben.
kaldık olduğumuz yerde.
İstemsiz.
Son kalan bir damla yaşı silerken yanaklarından.

Yüksel Usta

Son kez.

Kimin umrunda bu hayat,
Kimin anlamında kalırsan kal.
Ne değerinden.
Ne isyanından vazgeçebilirsin:
Kalkmış bir hayal köprüsünden geçerken
Yeni bir dünyanın kucağında kalırken yaşadıkların seni mutlu eder,
Her defasında koştuğun otobüs durağında,
seni bekleyen olmayacağını bilerek.
Yinede bakarsın.
Her defasında,
her şey senin aklında yürüdüğünü bilmediğini anlamaktı
yarınları savuşturmak vazgeçmeden:
Belki diyerek özlemeye devam ederken
kendini bir başkasının gözünden düşerken:
Yinede son bahar yapraklarında bulmak için,
sokakları dolaşmana gerek kalmadan.
Her yer karanlık,
her yer ıssız son güneş batarken hissettiklerin
senin hayallerinde esen kavak yellerine bile muhtaçken
yalnızlığın umudu olurken bitirdin
bütün gerçekleri bir daha geri gelmemek,
üzere gönül bahtından biterken son kez.
Belki sen.

Yüksel Usta

Son lokma

Sevgi tanecikleri vardı bütün gülüşlerinde.
Sessiz bir duruşa varır, kalır hayaller.
İnsan umudu koyar her gün sofraya.
Neden bilinmez zamanın, son anlamsızlığında.

Kalır gidemezsin, son nefesine kadar.
Hıçkırıkların ardı sıra gelir durmadan.
Nefsinin esiri oldukça var olmaktan uzakta.
Anlam sorasında kalan son lokmamda

Ben bilirim diyerek bitirdik hayatı.
Ardı sıra bitmeyen sevdaların karmaşıklığında.
Ne oldu bilmiyorken zamanın bittiğini.
Kavgaların sonunu görmeyen,son nefesimde.

Ben bilirim diyerek geçip gittik, erdem ve adaletten.
Tut'ki varlığın anlamını yitirmeye başlamış.
Sen yok olmaya çoktan hazırlanmışken.
Seni sen eden bütün değerlerin, son safahatında.

Yüksel Usta

Sorar giderim.

Ben bu hayatın iki gözünde kaldım.
Varsın tutsun gönüller kadar beni.
Zaman değildi diyerek üzüldüğüm.
Sustuğun, gönülleri sorar giderim.

Yazdığım her satıra sığar yaşadıklarım.
İki kelam, bir satır içinde vazgeçtiklerim
Dün gönül, bugün hatır için yaşarken.
Üzüldüğün, gönülleri sorar giderim.

Sevda ile yoğrulmuş kalpler gördüm.
Her anı yaşanmışlıklarla dolu.
Bir gün çekip gitmelere kalırsa hayat.
Mutsuzluğu, gönüllere sorar giderim.

Zor bir hayat yolunda bütün tuzaklar.
Korkuların esaretinde kaldı hayaller.
Zamanı geldi derken umutlarım.
Ölümü, gönüllere sorar giderim.

Yüksel Usta

Suskundu.

Suskundu,
olabildiğince sessizce.
Masum yanlarımız vardı.
Anlamsızlaşarak karışmış.
Tutup koparabildiği kadar uzak.
Bakışları bitirdik.
Düşünceler dağıldı, çok uzaklarda.
Korkulara kapıldık.
Telaşlı ve ürkek.
Nedenler hiç başlangıç olmadı.
Bilmediklerimizi öğrendik.
Endişeler öğretti.
Zamanı doldururcasına kadar.
Beklemeyi öğrendik.
Vicdanımıza sığınarak.
Kaybettiklerimizi düşüncelerin içine gömdük.
Başkalarının düşüncelerinden.
Hayatta beklediklerimiz vardı.
Her daim bize verilenlerden fazla.
Hayallerimize koymadan.
Gerçeklerin çok uzağında.
Var olanı yaşadık olabildiğince.
Kendimizden çok uzakta.
Suskundu.

Yüksel Usta

Sustukça gönül.

Sustukça Gönül

Susuyorum, isyanımda sustum.
Kalbim kırık nedensiz oldum.
Yaşamak ırak oldu bilinmez değil.
Sessizce bakıp sustukça gönül.

Ulaşılmaz diyarlara özlem var.
Karşı konulmaz isyana kulum.
Ardışık düzende koştukça sustum.
Biçare bakıp sustukça gönül.

Şenli benli bitmez bir aşk.
Özlem duvarları kaleden sert.
Korku salma bu yürek sessiz.
Son defa bakıp sustukça gönül.

Yüksel Usta

Uçan kelebeklerde.

Ekin boyu yaşamlar kaldı.
Güneşin girdabında saklı.
Uzun soluklu bir hayat vardı.
Yağan yağmurların saltanatında.

Nehirler coştukça, hayaller sessiz.
Suların sesi, derinden bir nefes.
Kurduğun hayaller çok uzakta.
Kırların bağrında uçan kelebeklerde.

Bakışları hayatın özeti oldu.
Gözlerinde hayatın izleri kaldı.
Mutsuzluk bütün ruhunda vardı.
Denizlere hükmeden teknelerde.

Yüksel Usta

Unut beni

Unut beni

Umud denilen silik bir martı.
Kismet serseri bir sokak.
Anla işte, stre dar bardak.
Kismet etmek, şerbet içmek.
Var olmak, içten ve sıcak.
Szlmş kahve, anlayan insan.
Bırak gözler yaş, ıslak ve korkak.
Aşk yaşam, kıymet irak bölge.
Sevgi var olur, şendi kalpler.
Duygular silik, bedenler ezik.
Tüm dünya sarhoş olası yarında.
Edinmiş bir şüphe, derin taze izler.
Seni anlatır, her gün, bu gece.
Koş bak uzak yerde kalır yıldız.
Elin uzat hüsran ve hikaye.
Bilme kimin hayatı derin.
Ölüm her gün daha serin.

Yüksel Usta

Uzak Kaldı.

Her Şey anlamından uzak kaldı.
Sensiz bütün bitişlere inat.
Korku dağlarında açan bir çiçekti.
Var olmaktan çok uzakta.

Bitişlerin gölgesi düştü gözyaşlarına.
Anlamlar hicran yüklendi.
Zar zor tuttuğun son dalın ucunda.
Belki batan güneşin son ışıklarında.

Yüksel Usta

Var olduk.

Sevge körlüğünün gizeminde kaybolduk.
Tutuşmuş yangına körükle giderken.
Unutulmayı anlam diye didik didik ettik.
Elimizden kayıp giden hatıralardan olduk.

Susmuş bedenlerin izlerini kim bulabilir.
Kaybolmuş ruhların gizeminde sessizlik.
Her anlam bir başka anlama yüklenirken.
Kalbimizdeki heyecan ile sessizce yoğrulduk.

Bize ait dedikleri hiç bir şey bize ait olmadı.
Sessizce akan bir derenin getirdiğı bir yaprak.
Çok uzak anıların, hatıralara verdiğı özlemde.
Bizi biz yapan bütün değerlerle yok olduk.

Yaşadıklarımız ile anlamlama bize kör etti.
Gördüklerimiz, aslına rücu ettiğinden habersiz.
Kalabalıklara salınan gölgelerin izleri bile sulandı.
Kendi karışıklığımızdan çok uzaklarda var olduk.

Yüksel Usta

Vazgeçtik.

Bakışlarında en büyük sessizlik.
Duruşlarına yüklenen yol.
Var değildi, fütursuz hayatlar.
Bir hayale bile sığmayan.
Hep bir bir umuda yüklendi.
Asla yarını olmayan, bugünden.
Korkuların esiri olduk.
Dün ve bugün, yarına kaldı.
Yok olmaya yüz tutmuş.
Basit bir anlayış.
Derin bir endişe.
Sessiz bir duruş.
Nice senelerin yorgunluğu sardı.
Ruhun ve beden her yanını.
Bir tutam saçın kadar esaretti.
Bakışlarındaki gizem.
Bir umut diyerek.
Belki, biraz daha anlamaya çalışarak.
Vazgeçtik, birlikte dün ve bugünden.
Ve, hiç bir zaman gerçek olmayacak.
Yarından.
Ölümün soğuk yüzü karşıladığı anda.
Son kez vazgeçtik.

Yüksel Usta

Vazgeçtim

Seni özlemekten vazgeçtim,
kıvrım kıvrım saçlarını koklamaktan,
buram buram aşk kokan bedenini,
sarmaş dolaş olmuş vuslatların,
gizli saklı buluşmalardaki gizemini,
olur olmaz yerlerdeki kavgaları,
seninle ilgili her şeyden vazgeçtim.

Aşk kokan dudaklarını,
hasretle bakan gözlerini,
salkım saçak yürüyüşlerini,
gizli gizli sevişmelerde ki heyecanı,
anlamsız bakışlarındaki zamansızlığı,
seninle ilgili her şeyden vazgeçtim.

Kendimi boşluğuna inandırmaktan,
yokluğunu kırlara anlatmaktan,
heyecanı biten gözlerindeki derinliği,
susamış bedenimdeki anlamını,
kalbime verdiğin karmaşıklığı,
kendime bile inandırmaktan vazgeçtim.

Senden vazgeçtim,
Senden sonraki her şeyden vazgeçtim.

Bir tek seni sevmekten,
Sana aşık olmaktan,
vazgeçmedim.

Yüksel Usta

Veda

Bekle, zaman değil.
Umutlar yarınlara ekildi.
Kaçak yolcular gibiydik.
İssiz ve sessiz yollarda.
Bir veda verdik boşluklara.
Derin izler bıraktık.
Boş hayallerin en derinlerinden.
Kaybettik.
Bugünü bile olmayan yarınları.
Hiç bitmeyecek gibiydi.
Umutlar, hayaller ve zamanlar.
Yeniden yeşermeli baharın çiçekleri.
Bütün ruhumuzda ve umutlarımızla.
Bekledik.
Hiç bitmeyecek gibi gelen mutluluklarla.

Yüksel Usta

Vicdan

Hayatın geçmişi derin izlerinde.
Tutunduğun dallar kökten kurudu.
Ne hallerin vardı, bilemedin.
Zamana kalmış bütün hayallerinde.

Yitip giden tüm umutlara bakarken.
Yağan yağmurun altında gökyüzü.
Gökkuşağı'nda kalan derin izler.
Kaderine vicdan olmuş anılarda.

Aydınlık ile karanlığın sessizliğini.
Yarım kalan hayatın son nefesinde.
Tüm ruhunda ve bedeninde esaret.
Bırakıp gidemediğin korkularında gizli.

Denizlerin karanlık yüzünde saklı.
Dalgaların kıyıya vurduğu köpüklü sular.
Vicdanlara yüklenmiş onca acılar.
Bakıp görmediğin acılarda saklı.

Bütün yalnızlıklar sele kapılık giderken.
İçinde büyüttüklerini senin ardında.
Aşkı deryada yaşattığın onca güzelliğin.
Susup sylemediğin, hayallerde kaldı.

Yüksel Usta

Viran olmuş kalpler

Ayrılık bir bütünü özetler gibiydi.
Viran olmuş kalpler gördüm.
Hasret kokan dudaklardaki özlem.
Yitik şehrin sokaklarında.

Neşe içinde gülen öksüzlerin.
Vurdum duymaz halinde abartmalar.
Her günün ardında kalan hatıralar.
Yalnız şehrin sokaklarında.

Gülen gözlerdeki kıvılcımlar
Hasretle kucaklaşan buluşmalar.
Cıvıl cıvıl insanlar ve sevgiler.
Bensiz şehrin sokaklarında.

Korku ile tutulan eller ve gözler.
İçinde kaybolan gözlerdeki aşklar.
Menekşe kokulu saçlardaki huzur.
Sensiz şehrin sokaklarında.

Yüksel Usta

Yalansız

İnanılmaz kaçışların oldu, yokluğumda.
Saklandığın tüm limanlar, yelkensiz.
Unutmadığın anılar kaldı dünyanda.
Saklandığın tüm nedenler, yalansız.

Seni sen eden bütün değerleri tükettin.
Bir kalbin vardı kalan son umutlarında.
Sağ kalabilmiş, eski bir hatıranın sıcaklığında.
Pervasızca coşan nedenlere kaldık, yalansız.

Geçmişin izleri hatıralarda kaldı.
Acıarla budanmış bir hayatın gölgesinde.
Vazgeçmeye gücün yetmediğinde.
Unutmuş gibi yapıp, asla unutmadık, yalansız.

Yüksel Usta

Yarımdan Kalan

Hasret kokan dudaklardaki esaret gibiydi.
Susmuş dillerdeki isyan.
Zaman haklı olduğundan değildi yaşadıklarımız.
İsyanın gölgesinde kalan yarınlarda.

Her şeyin anlamını bilmek zamansızdı.
Senin gözlerinde bakarken bugünden.
Ne beklediğin gün, ne yarına ait.
Umutsuz değildi bize ait yarından kalan.

Korkma bitmek bitmeyen aşklarda sessizlik.
Bir adım sonrası, kırlarda açan çiçeklerde.
Sensiz yaşamının anlamını bilmeyi amaçsızlık.
Korkusuz gittiğin yollarda umuda dair heyecanda.

Yüksel Usta

Yeniden tutsak.

Anlaşılmak kaygısı ile geçirdik tüm hayatı.
Umutların köpüklü kahvesindeki fala bakarak.
Yok olmak üzere olan, bütünleri terk ettik.
Korkuların eceline kaybolduk yeniden.

Biz değildik saçma sapan hayatlarda sanki.
Umut dağıttık öte beri, bilip bilmeden
Varlığımız sanki bir ederi var gibi, anlaşılmaz.
Korkuların temelinde kalarak yeniden tutsak.

Bakıp geçip gittiğimiz tüm hayatların gölgesi vardı.
Tutmaya kıyamadığımız tüm hiçlerin uzağında.
Varlık ile yokluk limanlarında gelip geçerken.
Unuttuklarımız ile yeniden vuslata varırken.

Bir erdem diye tutturduk, hayatın dikenli yollarında.
Basit ve küçük birer birer tükenirken zamanlarda.
Yoklukların hesabında kalmış, biçare olmuş.
Yeniden umut diye, tükenmiş bir hayal ile tutuşurken.

Yüksel Usta

Yerler baki

Asla isyan etme, gölgene bak.
Bakıp gördüğün yerler çok uzak.
Anlam bıraktığın, bedenler aciz.
Susup dinlediğin sesler baki.

Var olmaya çalıştık, şu yokluk içinde.
Suya özlemi olan topraklar gibiydik.
Garip heyezanların yolunda yittik.
Koşup dinlediğin yerler baki.

Yüksel Usta

Yolcu olduk.

Gecelerin koynunda kaybolmuştuk.
Geride kalmış heyecanları unutarak.

Düşünceler boğazımda düğüm düğüm.
Heyecanlar ayaklara pranga oldu.

Kaldır yüzünü bak dünya geçip gidiyor.
Ardına bakmadığın her şey boştu.

Bir adım attığına şükrettiğin günler yakında.
Uzaklara koştuğun heyecanlar arsız.

Sen hiç yüzsüzlüğün kaderini yaşadın mı?
Bedbaht hayatların en gölgesinde.

Dünya hırslarında kalırsan esir.
Varmak istediğin amaçlar esaretin.

Yolcu olduk dünden yarınlara durmadan.
Dünü kaybettik, yarını umutla beklerken.

Yedikçe topladın, topladıkça yedin.
Bir gün başıboş olacağın dünyadan.

Onca gözyaşı ile muhabbet ettiğinde.
Gaza gelme, elemelerin çok yakın.

Yüksel Usta

Yollar sonsuz

Bütün her şey zaman içinde kaldı.
Yaşadıklarımız bir hayal bile değildi.
Gelişlerin vardı, gidişlerin yolunda.
Kaybettiğimiz her şey sonlara vardı.

Bütün bir hayatın gölgesi bile olmadı.
Sensizliğin düşünceleri baştan uzakta.
Var olmaya çalıştıkça sessizce kalışların.
Yokluğuna sığdırdığım onca çaresizliğim.

Düşünceler derin izler bırakıp gitmedi.
Her şarkı bir başka düşünceleri doldurdu.
Uzak durduğun günler uzadıkça bittik.
Birlikte bu hayatı savurduk durduk.

Zaman geçip gitti diyerek bitti sandıklarımız.
Her doğan güneşin, batışına vardık..
Yanıp sönen sokak lambaları kadar ilgisiz.
Boş verip geçip gittiğimiz yollar sonsuz.

Yüksel Usta